

USKO JA IHMINEN

Bediuzzaman Said Nursi

Kirjoittaja:

Bediuzzaman Said Nursi

Teoksen alkuperäinen nimi:

23. söz

Kääntäjä:

Heidi Denizhan

Kirjoitusasun tarkistus:

Marjut Mikola

Painopaikka:

Mega - Istanbul

Kirjankustantamo:

by Erdogan Nil - 2012

www.risaleinur.fi

info@risaleinur.fi

ISBN 978-952-67581-1-4

Risale-i Nurin kirjakokoelmasta

USKO JA IHMINEN

Bediuzzaman
Said Nursi

Helsinki, 2012

*Ihminen on lähetetty tähän
maailmaan virkamiehenä ja
vieraana, joka on saanut
kyvyt, joilla on suuri
merkitys. Ja hänelle on
uskottu niiden kykyjen
mukaisesti tärkeitä tehtäviä.*

Kahdeskymmeneskolmas Sana
Risale-i Nurin kirjakokoelmasta

[Tämä Sana sisältää kaksi Lukua]

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ * ثُمَّ
رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ * إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

*"Olemme luoneet ihmisen sopusuhtaiseksi *
mutta lopulta me palautamme hänet alhaiseksi *
paitsi niitä, jotka uskovat ja tekevät hyviä töitä."*

(Koraani 95:4 – 6)

ENSIMMÄINEN LUKU

Selitämme viiden Kohdan avulla uskon tuhansista hyveistä vain viisi.

ENSIMMÄINEN KOHTA

Uskon valon kautta ihminen kohoaa korkeimmasta korkeimmalle ja saavuttaa Paratiisin arvoisen tason. Ja ateismin pimeyden kautta vajoaa hän alhaistakin alhaisimmaksi – Helvettiin johtavaan asemaan. Sillä usko yhdistää ihmisen Loistokkaimpaan Tekijään suhteen kaltaisesti. Siispä ihminen ansaitsee arvonsa Jumalallisen taiteen hyveiden kautta sekä Jumalallisten Nimien kaiverrusten kautta, jotka ilmenevät hänessä uskon kautta. Ateismi katkaisee suhteen, ja johtuen tuosta irrottautumisesta Jumalallinen taide piiloutuu. Hänen arvonsa on sitten vain hänen fyysisen olemuksensa mukainen. Ja

koska aineella on vain katoava, ohimenevä ja väliaikainen elollinen elämä, on sen arvo käytännöllisesti katsoen mitätön. Selitämme tämän mysteerin vertauksen avulla:

Esimerkiksi ihmisen taiteessa käytettyjen materiaalien arvo ja taiteen arvo ovat täysin erilaiset. Joskus ne ovat yhtä suuret, joskus materiaali on arvokkaampaa, ja joskus sattuu että materiaaliltaan – kuten rauta – viiden liiran arvoinen teos onkin vain viiden kurushin arvoinen. Joskus antiikkinen teos on arvoltaan jopa miljoonan, kun taas materiaalit, joista se on tehty, eivät ole edes viiden kurushin arvoiset. Jos tällainen taideteos viedään antiikkitorille ja nimetään tekijäksi entisaikojen nerokas ja lahjakas taiteilija, ja kuulutetaan mainiten taiteilija ja taideteos, se voidaan myydä miljoonasta liirasta.¹ Jos se taas viedään romu-kauppiaille, ainoa saatava korvaus tulee olemaan 5 kurushia raudasta.

Ihminen on sellainen Kaikkivaltiaan Jumalan antiikkinen taideteos. Ihminen on kaikkein hienoin ja ylväin Hänen mahtinsa ihme, jonka Hän loi julistaakseen kaikkia

¹ 1 Para = 1/40th of a kurush; 100 kurush = 1 lira.

Nimiään ja niiden kaiverruksia, pienoiskoon muodossa maailmankaikkeuden mallina. Jos uskon valo astuu hänen olemukseensa, kaikki merkitykselliset kaiverrukset hänessä muuttuvat luettaviksi. Joka uskoo, lukee niitä tietoisesti, ja sen yhteyden kautta saa muutkin lukemaan niitä. Jumalallinen taide ihmisessä tulee näkyväksi merkitysten kautta: "Olen Loistokkaimman Tekijän olento ja luomus. Minussa ilmenee Hänen armonsä ja anteliaisuutensa." Eli usko, joka koostuu yhteydestä Tekijään, tekee näkyväksi kaikki ihmisessä olevat taideteokset. Ihmisen arvo on suhteessa tähän Jumalalliseen taiteeseen ja siihen, että on Kaikkivaltiaan Jumalan peili. Merkityksettömästä ihmisestä tulee tässä tapauksessa Jumalan välittäjä, muiden olentojen yläpuolella oleva Paratiisin veroinen, ja Hyväntekijän vieras.

Jos kuitenkin epäusko, joka koostuu yhteyden katkeamisesta, astuu ihmisen olemukseen, niin kaikki ne Jumalallisten Nimien merkitykselliset kaiverrukset syöksyvät pimeyteen ja muuttuvat lukukelvottomiksi. Sillä jos Tekijä unohdetaan, kaikki Häneen viittaavat hengelliset näkökohdat muuttuvat

käsittämättömiksi, ikäänkuin päinvastaisiksi. Enemmistö niistä merkityksellisistä ylevistä taiteista ja ylhäisistä kaiverruksista jäävät piiloon. Loput, jotka voidaan silmin havaita, luetaan vaatimattomien syiden, luonnon ja sattuman ansioksi, ja ne muuttuvat täysin arvottomiksi. Vaikka ne ovat kaikki loistavia timantteja, muuttuvat ne sameiksi lasipaloiksi. Hänen merkityksensä on ainoastaan hänen elollinen fyysinen olemuksensa. Ja kuten sanottu, hänen tavoitteensa ja fyysisen olemuksensa hedelmä on kulkea vain lyhyt ja vaillinainen elämä eläimistä kaikkein kyvyttömimpänä, avuttomimpana ja surevana. Sitten se rappeutuu ja kuolee. Katso, kuinka epäusko tuhoaa ihmisluonnon ja muuntaa sen timanteista hiiliksi.

TOINEN KOHTA

Aivan kuten usko on valo, joka valaisee ihmisen ja tekee luettavaksi kaikki Kaikkivaltiaan Jumalan kaivertamat kirjelmät hänessä, valaisee se myös maailmankaikkeuden ja päästää menneisyyden ja tulevaisuuden pimeydestä. Selitän tämän mysteerin vertauksen avulla, jonka näin ilmestyksen aikana, joka koskee yhtä merkitystä jakeessa:

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

"Jumala on uskovien suojelija ja johtaa heidät pimeydestä valkeuteen..." (Koraani 2:257)

Se meni näin:

Näin ilmestyksessä rakennettavan mahtavaa siltaa kahden korkean, toisiaan vastapäätä sijaitsevan vuoren välille. Sillan alapuolella oli hyvin syvä laakso. Olin sillalla. Tiheä pimeys oli verhonnut koko maailman. Katsoin oikealle ja näin valtavan, loppumattomaan tiheään synkkyyteen kääriytyneen haudan, eli kuvittelin siten. Katsoin vasemmalle ja näin ikään kuin rajuja myrskyjä ja vastoinkäymisiä kerääntymässä

hirvittävien mustuuden aaltojen keskelle. Katsoin sillan alle ja kuvittelin näkeväni syvän kuilun. Minulla oli hämärä taskulamppu tätä kauhistuttavaa pimeyttä vastaan. Käytin sitä ja näin vain vähän sen valossa. Kauhistuttavin tilanne aukeni eteeni. Itse asiassa senkaltaisia kauheita lohikäärmeitä, leijonia ja hirviöitä ilmestyi ympärilleni ja eteeni sillalle, että huudahdin: "Oh! Tämä taskulamppu tuo minulle vain vaikeuksia!", ja vihaisesti heitin sen maahan ja rikoin sen. Sitten särkiessäni sitä pimeys äkillisesti hajaantui kuin olisin kytkenyt päälle valtavan sähkölampun, joka valaisi koko maailman. Joka paikka oli täynnä lampun valoa. Se näytti kaiken kuten todellisuus oli.

Näin, että näkemäni silta oli laakean tasangon ylittävä moottoritie. Huomasin, että oikealla puolella näkemäni valtava hauta muodostui ylhäältä alas kauniista vehreistä puutarhoista ja että siellä oli kokoontumispaikkoja palvontaan, palveluun, keskusteluun ja Jumalan muisteluun hohtavien ihmisten johdolla. Vasemmalla puolella olevat jyrkänteet ja huiput, jotka olin kuvitellut myrskyäviksi ja myrskyisiksi, näin nyt hetkellisesti olevan

laaja, ihastuttava ja ylevä paikka juhlintaan, virkistykseen ja nautintoon, kauniiden ja miellyttävien vuorien takana. Ja ne hirvittäviksi hirviöiksi ja lohikäärmeiksi luulemani olennot osoittautuivat tutuiksi kotieläimiksi, kuten kameleiksi, häriksi, lampaista ja vuohiksi. Julistin: "Kaikki ylistys Jumalalle uskon valosta!" Lausuin jakeen:

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ

"Jumala on uskovien suojelija ja johtaa heidät pimeydestä valkeuteen..." (Koraani 2:257)

ja heräsin ilmestyksestäni.

Siten kaksi vuotta olivat elämän alku ja loppu, eli tämä maailma ja hauta. Silta oli elämän tie. Oikealla oli menneisyys ja vasemmalla tulevaisuus. Mitä pieneen taskulamppuun tulee, se oli ihmisen ego, joka on itsekäs, luottaa siihen minkä tietää eikä ota huomioon taivaallista ilmentystä. Hirviöiksi kuvitellut asiat olivat maailman tapahtumia ja outoja olentoja.

Siten se, joka luottaa egoonsa, joka putoaa piittaamattomuuden pimeyteen ja jota harhaanjohtumisen pimeys vaivaa, muistuttaa ilmestykseni ensimmäistä kohtaa,

joka kuten taskulamppu, ja puutteellisesta ja harhaanjohdetusta tiedosta johtuen, näki menneisyyden valtavana pimeyden keskellä olevana hautana täynnä olemattomuutta. Se näytti tulevaisuuden olevan myrskyinen, lohduton autioma, jota hallitsivat sattuma, tapahtumat ja olennot, jotka ovat kaikki Kaikkitietävän ja Armollisimman alistuvia virkamiehiä, hirviöinä. Tällainen ihminen ikään kuin ilmenee jakeessa:

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاءُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ
النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ

"mutta uskottomien suojelijoina ovat epäjumalat, jotka johtavat heitä valkeudesta pimeään." (Koraani 2:257)

Mutta jos sellainen ihminen saavuttaa Jumalallisen johdatuksen ja usko astuu hänen sydämeensä, ja jos hänen sielunsa tyrannia murskataan ja hän ottaa huomioon Jumalan Kirjan, muistuttaa hän ilmestykseni toista kohtaa. Silloin äkisti maailmankaikkeus ottaa päivän värityksen ja on täynnä Jumalallista valoa. Maailma lausuu jaetta:

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

"Jumala on taivaan ja maan valo." (Koraani 24:35)

Sitten hän näkee sydämen silmällä, että menneisyys ei ole valtava hauta, vaan missä puhdistetut sielut – jotka joka vuosisata ovat suorittaneet palvonnan velvollisuutensa profeetan tai pyhimyksen johdolla – huudahtavat: "Jumala on suurin" elämäntehtäviensä päättyessä, ja lentävät ylhäisille asuinsijoilleen siirtyen menneisyyteen. Hän katsoo vasemmalle ja uskon valon kautta erottaa etäällä Kaikkein Armollisimman juhlapaikan, joka on pystytetty autuuden palatseihin Paratiisin puutarhoihin, haudan ja Tuonpuoleisen vuoristoisten mullistusten taakse. Ja hän käsittää, että myrskyt ja maanjäristykset ja myrskyisät tapahtumat ovat kaikki alistuvia virkamiehiä, ja ymmärtää, että ne ovat viisauden esimerkkien keinoja, jotka tosin näennäisesti ovat ankaria, mutta tosiasiassa ovatkin lempeimpiä, kuten myrskyt ja keväiset sateet. Hän näkee jopa kuoleman olevan johdanto iankaikkiseen elämään ja haudan olevan ovi iankaikkiseen onneen. Voit johtaa muut seikat itse. Sovella todellisuutta vertailuun.

KOLMAS KOHTA

Usko on sekä valoa että voimaa. Kyllä, joka hankkii todellisen uskon, voi haastaa koko maailmankaikkeuden ja pelastua tapahtumien paineesta uskonsa vahvuuden mukaan. Sanoen: "Luotan Jumalaan" matkaa hän läpi vuoristoisten tapahtumien aaltojen, täysin turvassa elämän laivassa. Hän uskoo kaikki taakkansa Ehdottoman Kaikkivaltiaan käteen, matkaa läpi maailman luontevasti, lepää sitten Keskimmäisessä Valtakunnassa. Myöhemmin hän voi jopa lentää Paratiisiin päästäkseen iankaikkiseen onneen. Muuten, ellei hän luota Jumalaan, sen sijaan että lentäisi, maailman taakat vetävät hänet alas alhaistakin alhaisemmaksi. Eli usko edellyttää Jumalallisen ykseyden tunnustamista, Jumalallisen ykseyden tunnustaminen edellyttää alistumista Jumalalle, alistuminen Jumalalle edellyttää luottamista Jumalaan ja Jumalaan luottaminen johtaa väistämättä onneen niin tässä maailmassa kuin tulevassakin. Mutta älä ymmärrä tätä väärin, Jumalaan luottaminen ei hyljeksi kokonaan syitä; se on pikemminkin sitä, että tietää syiden olevan mahtavan käden verho ja

turvautuu niihin. Kun tiedetään, että syiden yrittäminen on aktiivisen rukouksen muoto ja siten etsitään vaikutuksia ainoastaan Kaikkivaltialta Jumalalta, tunnistetaan, että lopputulokset ovat yksinomaan Häneltä, ja ollaan kiitollisia Hänelle.

Ne jotka luottavat Jumalaan, ja ne jotka eivät, muistuttavat kahta miestä tässä tarinassa:

Kerran kaksi miestä lastasivat raskaita taakkoja selkäänsä ja päällensä, ostivat liput ja lastautuivat suureen laivaan. Heti kun he olivat astuneet laivaan, toinen heistä jätti kuormansa kannelle ja istuutui sen päälle vartioimaan sitä. Toinen, koska oli sekä tyhmä että ylimielinen, ei laskenut alas kuormaansa. Kun hänelle sanottiin: "Jätä se painava kuorma kannelle ja asetu mukavasti" vastasi hän: "Ei, en laske sitä alas, se voi kadota. Olen vahva. Vartioin omaisuuttani kantamalla sitä selässäni ja pääni päällä." Hänelle sanottiin jälleen: "Tämä luotettava kuninkaallinen laiva, joka kuljettaa sinua ja meitä, on vahvempi, se suojelee omaisuuttasi paremmin kuin sinä itse. Saatat pyörtyä ja pudota mereen yhdessä kuormasi kanssa. Joka tapauksessa tulet vähitellen menettämään voimasi,

vähitellen kuormasi tulee raskaammaksi, ja taipunut selkäsi ja aivoton pääsi eivät enää jaksa kantaa niitä. Ja jos Kapteeni näkee sinut tässä tilassa, sanoo hän joko että olet hullu ja karkoittaa sinut alukselta, tai luulee että olet kiittämätön, syyttäen laivaamme ja irvailen meille, ja hän antaa käskyn laittaa sinut vankilaan. Lisäksi teet itsestäsi hölmön kaikkien edessä. Sillä tarkkanäköiset näkevät, että esittelet heikkoutesi omahyväisyyden kautta, kykenemättömyytesi ylpeyden kautta, ja nöyryytystä ja tekopyhyyttä teeskentelysi kautta, ja olet siten tehnyt itsestäsi naurunalaisen ihmisten silmissä. Kaikki nauravat sinulle.” Silloin onneton mies tuli järkiinsä. Hän laittoi kuormansa alas kannelle, ja istuutui sen päälle. Hän sanoi toiselle: ”Ah! Olkoon Jumala tyytyväinen sinuun, olen pelastettu tältä ongelmalta, vankilalta, ja tekemästä itsestäni narria.”

Oi ihminen, joka et luota Jumalaan! Tule sinäkin järkiisi kuten se mies, ja luota Häneen, jotta säästyisit kerjäämästä maailmankaikkeudelta, vapisemasta joka tilanteessa, ylpeydeltä, tekemästä itsestäsi narria, kurjuudelta Tuonpuoleisessa, ja tämän maailman paineiden vankilasta...

NELJÄS KOHTA

Usko tekee ihmisen ihmiseksi, todellakin, se tekee hänestä kuninkaan. Koska näin on, ihmisen perustehtävä on usko ja rukoulu. Epäusko tekee hänestä erittäin kyvyttömän pedon.

Tuhansista todisteista koskien tätä asiaa, erot siitä, millä tavalla eläimet ja ihminen tulevat tähän maailmaan, ovat selviä merkkejä ja ratkaisevia todisteita. Kyllä, nämä erot osoittavat, että ihmiskunta tulee ihmiskunnaksi uskon kautta. Sillä kun eläimet tulevat maailmaan, ne tulevat kaikin puolin täydellisinä omien kykyjensä mukaan, ikään kuin olisivat toisessa maailmassa viimeisteltyjä, eli ne ovat lähetettyjä. Ne oppivat kaikki elinolosuhteensa, suhteensa maailmankaikkeuteen ja elämän lait joko kahdessa tunnissa, kahdessa päivässä tai kahdessa kuukaudessa, ja tulevat niissä päteviksi. Eläimet kuten varpuset ja mehiläiset hankkivat kahdessakymmenessä päivässä vallan pysyä hengissä ja pätevyyden teoissaan, jotka ihminen hankkii kahdessakymmenessä vuodessa – eli eläimet osaavat ne luonnostaan. Tämä tarkoittaa sitä,

ettei eläinten perustavalaatuinen velvollisuus ole tulla täydelliseksi oppimalla ja hankkimalla tietoa eikä hakea apua ja rukoilla osoittamalla kykenemättömyytensä, vaan työskentelykykynsä ja toimintansa kautta. Niiden velvollisuus on aktiivinen palvonta.

Mitä ihmiseen tulee, täytyy hänen oppia kaikki tullessaan maailmaan; hän on tietämätön, eikä voi edes oppia kaikkia elinehtoja kahdessakymmenessä vuodessa. Todellakin, hänen tarvitsee oppia elämänsä loppuun saakka. Lisäksi hänet on lähetetty maailmaan kaikkein heikoimmassa ja kyvyttömimmässä muodossa, ja hän voi nousta seisomaan vasta yhdessä tai kahdessa vuodessa. Vasta viidentoista vuoden jälkeen voi hän erottaa haitan hyödystä, ja ihmiskunnan kokemusten kautta vetää puoleensa itselleen hyödyllisiä asioita ja välttää toisia haitallisia. Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisen synnynnäinen velvollisuus on tulla täydelliseksi oppimalla, ja rukoilemalla julistaa Jumalan palvontaansa ja orjuuttaan Hänelle. Eli, pitäisi tietää vastaukset kysymyksiin: "Kenen armon kautta on elämäni niin viisaasti hallinnoitu tällä tavalla? Kenen anteliaisuuden kautta olen

niin hyväntahtoisesti kasvatettu? Kenen suopeuden kautta olen niin taidokkaasti hoivattu ja johdettu? Pitäisi anoa ja rukoilla Tarpeiden Toimittajalta kyvyttömyyden ja varattomuuden kielellä – pitäisi pyytää Häneltä. Pitäisi lentää Jumalan palvonnan ja palvelun korkealle asemalle kyvyttömyyden ja varattomuuden siivin.

Tämä tarkoittaa sitä, että ihminen tuli tähän maailmaan tullakseen täydelliseksi tiedon ja rukouksen avulla. Luonteensa ja kykyjensä osalta kaikki on sidottu tietoon. Ja kaiken todellisen tiedon perusta, lähde, valo ja sielu on Jumalan tietämys, ja sen ydin ja perusta on usko Jumalaan.

Lisäksi, koska ihminen on joutunut loppumattomien koettelemusten kohteeksi ja lukemattomien vihollisten vaivaamaksi huolimatta hänen rajattomasta kyvyttömyydestään, ja kärsii loputtomista tarpeista ja omaa lukemattomia toiveita huolimatta rajattomasta ahdingostaan – uskon jälkeen hänen perustavanlaatuinen synnynnäinen velvollisuutensa on rukouksessa. Mitä tulee rukoukseen, on se palvonnan perusta ja Hänen palvelemistaan. Turvatakseen halunsa tai toiveensa toteutumisen, jota ei voi itse saada, lapsi joko

itkee tai pyytää sitä, eli hän rukoilee kyvyttömyytensä kielellä joko aktiivisesti tai suullisesti ja onnistuu turvaamaan sen. Samalla tavoin ihminen on kuin herkkä, silitelty lapsi elävien olentojen maailmassa. Hänen on joko itkettävä heikkoutensa ja kyvyttömyytensä kautta Kaikkein Armollisimman ja Armeliaimman Tuomioistuimessa, tai rukoiltava köyhyytensä ja tarpeensa kautta, jotta asiat, joita hän haluaa voidaan asettaa hänen saatavilleen, tai hän voi olla kiitollinen, että näin on tapahtunut. Muutoin kuin typerä lapsi, joka hössöttää karpäsestä sanoen: "Omalla voimallani alistan asioita, joita ei ole mahdollista alistaa, ja tuhat kertaa mahtavampiakin, ja saan ne tottelemaan omien ajatuksieni ja toimenpiteideni mukaan," osoittaa hän kiittämättömyyttä näitä palkkioita kohtaan. Ja aivan kuten tämä on vastoin ihmisen synnynnäistä luonnetta, aiheuttaa hän itselleen ankaran rangaistuksen.

VIIDES KOHTA

Usko edellyttää rukoilua turvatakseen tarpeet, ja ihmisluonnolla on voimakas halu, joten Kaikkivaltias Jumala määrää,

قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

"Sano: Ei teidän Herranne teistä välittäisi, ellette te rukoilisi." (Koraani 25:77)

mikä tarkoittaa: Mikä merkitys teillä olisi ellette rukoilisi Minua? Hän myös määrää:

أَدْعُونِي ۖ أَجِبْ لَكُمْ

"Rukoilkaa Minua, niin Minä vastaan teille." (Koraani 40:60)

Jos sanot: Me rukoilemme usein, mutta niitä ei hyväksytä. Mutta jae on yleisluontoinen, siinä todetaan, että jokaiseen anomukseen vastataan.

Vastaus: Vastaaminen on yksi asia, hyväksyminen on aivan eri asia. Jokaiseen rukoukseen vastataan, mutta sen hyväksyminen ja se, mitä tarkalleen haettiin ja mitä annettiin, riippuu Kaikkivaltiaan Jumalan viisaudesta. Esimerkiksi, jos sairas lapsi soittaa lääkärille sanoen: "Lääkäri!

Lääkäri!", ja hän vastaa: "Tässä olen, mitä haluat?", ja lapsi sanoo: "Antakaa minulle tuota lääkettä!", lääkäri joko antaa hänelle sen, mitä hän pyytää tai jotain parempaa ja hänelle hyödyllisempää. Tai tietäen, että lääke on hänen sairaudelleen haitallista, ei anna hänelle mitään.

Niinpä, koska Kaikkivaltias Jumala on läsnä kaikkialla, ja näkee kaiken, vastaa Hän palvelijoidensa anomuksiin. Hänen läsnäolonsa ja vastauksensa kautta muuntaa Hän lohduttoman yksinäisyyden ja eristäytyneisyyden tuttavallisuuteen. Mutta Hän ei tee tätä ihmisen oikukkaiden ja itsepintaisten vaatimusten mukaisesti, vaan Jumalallisen viisauden vaatimusten mukaisesti. Hän joko antaa mitä pyydetään tai sitä parempaa, tai Hän ei anna mitään.

Myös anominen on palvonnan muoto ja sen tunnustamista, että ihminen on Jumalan palvelija. Tämän hedelmät tähtäävät Tuonpuoleiseen. Tähän maailmaan liittyvät tavoitteet ovat erityisen rukouksen ja palvonnan aikaa. Esimerkiksi sateeseen liittyvät rukoukset ja anominen ovat palvonnan muoto. Kuivuus on tällaisen palvonnan ajankohta. Tämäntyyppinen palvonta ja anelu eivät tuo sadetta. Jos ne

suoritetaan yksin tässä tarkoituksessa, ne eivät ole hyväksynnän arvoisia, sillä se ei ole vilpittöntä palvontaa. Auringonlasku on iltarukouksen aikaa. Ja auringon- ja kuunpimennykset ovat kahden erityisen rukouksen aikaa, jotka tunnetaan nimillä salat al-kusuf ja salat al-khusuf. Eli yön ja päivän kahden valaisevan merkin verhoutuminen on Jumalan mahtavuuden julistamisen aikaa, jolloin Kaikkivaltias Jumala kutsuu palvelijoitaan erityiseen palvontaan. Rukoukset eivät ole sen vuoksi, että aurinko ja kuu tulisivat jälleen esiin (joiden ilmestymisen ja pimennyksien pituuden ovat tähtitieteilijät laskeneet).

Aivan samalla tavalla kuivuus on sateen rukouksien aikaa, ja vastoinikäymisten vierailu ja turmiollisten asioiden piina tiettyjen rukousten aikaa, kun ihminen tajuaa oman kykenemättömyytensä ja nöyrän anelun ja hartaan pyynnön kautta etsii turvaa Absoluuttisen Mahdin tuomioistuimesta. Vaikka vastoinikäymisiä ei ole poistettu monista rukouksista huolimatta, ei voi sanoa, ettei niitä ole hyväksytty. Pitäisi pikemminkin sanoa, että anomisen aika ei ole vielä ohitse. Jos Kaikkivaltias Jumala poistaa vastoinikäymisen hyvántahtoisuudessaan ja

anteliaisuudessaan, valon valossa, niin silloin sellaisen rukouksen aika on ohitse. Eli anomisella on merkitystä palvonnassa, ja ihminen tunnustaa olevansa Jumalan palvelija.

Mitä palvontaan ja Jumalan palvelemiseen tulee, niiden pitäisi olla puhtaasti ja vilpittömästi Jumalan tähden. Ihmisen tulisi vain julistaa kyvyttömyyttään ja etsiä Häneltä turvaa rukoilemalla, eikä puuttua Hänen Jumalallisuuteensa. Hänen pitäisi jättää toimenpiteisiin ryhtyminen Hänelle ja luottaa Hänen viisauteensa. Ihmisen ei pitäisi syyttää Hänen armoaan.

Todellakin, minkä Koraanin selkeät jakeet ovat todellisuudessa vakiinnuttaneet on se, että kaikki olennot ylistävät ja palvovat omalla tavallaan, ja että maailmankaikkeudesta nousee Jumalalliseen Tuomioistuimeen rukous. Tämä on joko luontaisen kyvyn kautta kuten kasvien ja eläinten rukoilu, jonka kautta ne etsivät muotoja Ehdottomasti Anteliaimmalta Lahjoittajalta ja näyttävät ja julistavat Hänen Nimiään. Tai se on luontaisen synnynnäisen tarpeen kielellä. Nämä ovat kaikkien elollisten olentojen keskeisten tarpeiden rukouksia, joita ne eivät itse pysty hankkimaan. Tämän kielen kautta

elolliset olennot pyytävät tiettyjä asioita Ehdottomasti Anteliaimmalta elämänsä jatkumisen puolesta, eräänlaista elatusta. Tai se on rukoilua ahdingon kielellä, jonka kautta kaikki sielulliset olennot – jotka löytävät itsensä ahdingosta tai pulmallisesta tilanteesta – rukoilevat ja etsivät välitöntä turvaa tuntemattomalta suojelijalta. Todellakin, ne kääntyvät Armollisimman Elättäjän puoleen. Ellei ole mitään estämässä, niin nämä kolme rukoilun tapaa hyväksytään aina.

Neljäs rukouksen tyyppi on parhaiten tunnettu – se on meidän rukouksemme. Tätäkin on kahdenlaista: ensimmäinen on aktiivista ja kykyjen mukaan, toinen verbaalista ja sydämellä. Esimerkiksi turvautuminen syihin on aktiivista rukoilua. Kasaamalla syitä yhteen ei voi luoda vaikutusta, mutta kykyjen kielellä voi löytää hyväksytyn aseman etsiäkseen vaikutusta Kaikkivaltialta Jumalalta. Pellon kyntäminen on koputtamista armon aarre-aitan oveen. Koska tämäntapainen aktiivinen rukoilu on suunnattu kohti Ehdottomasti Anteliaimman nimeä ja titteliä, on se hyväksytty useimmissa tapauksissa.

Toinen tapa on rukoilla sydämellä ja

kielellä. Se on tiettyjen toiveiden etsimistä, joihin käsi ei ylety. Tärkein näkökohta, kaunein tavoite, suloisin hedelmä on tämä: "Joka anoo rukoillen tietää, että on olemassa Joku, Joka kuulee hänen sydämensä toiveet, Jonka käsi ylettyy kaikkeen, Joka voi toteuttaa kaikki hänen toivensa, Joka säälii hänen kyvyttömyyttään ja vastaa hänen ahdinkoonsa."

Oi kyvytön, avuton ihminen! Älä laiminlyö keinoja kuten rukousta, joka on avain armon aarreaittaan ja ehtymättömään voimaan. Takerru siihen! Kohoa ihmiskunnan korkeimmille kukkuloille! Sisällytä rukoukseesi koko maailmankaikkeus, kuin kuningas. Sano:

إِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

"Sinua ainoata palvelemme, Sinua huudamme avuksi" (Koraani 1:4), kuten palvelija ja edustaja edustaen koko maailmankaikkeutta! Ole luomisen Erinomaisin Malli!

TOINEN LUKU

Sisältää viisi Huomautusta koskien ihmisen onnea ja kurjuutta.

[Koska ihminen on luotu kaikista parhaimpaan muotoon ja hän on saanut monipuolisimmin kykyjä, on hänet heitetty koettelemusten ja tutkimusten kentälle, jossa voi nousta tai laskea asemiin, luokkiin ja asteisiin alhaistakin alhaisimmista ja korkeimmastakin korkeimpaan, maasta Jumalalliseen Valtaistuimeen ja pikkuruksista hiukkasista aurinkoon. Hänet on lähetetty tähän maailmaan kuin Jumalallisen Mahdin ihmeenä, luomisen tuloksena, ja Jumalallisen taiteen ihmeenä, jonka eteen on avattu kaksi tietä, jotka johtavat joko äärettömään ylämäkeen tai äärettömään alamäkeen. Selitämme ihmisen mahtavan edistymisen ja rappeutumisen mysteerin viiden Huomautuksen avulla.]

ENSIMMÄINEN HUOMAUTUS

Ihminen tarvitsee useimpia universumin luotuja, ja on yhteydessä niihin. Hänen tarpeensa levittäytyvät maailman joka kulmalle ja hänen toiveensa yltyvät ikuisuuteen. Koska hän haluaa kukan, haluaa hän myös kevään. Koska hän haluaa puutarhan, haluaa hän myös ikuisen Paratiisin. Koska hän haluaa nähdä ystävän, haluaa hän nähdä myös Korkeimman ja Armollisimman Jumalan. Aivan kuten voidakseen vieraila rakkaansa luona, joka asuu jossain muualla, tarvitsee hänen rakkaansa oven aueta hänelle, niin myös voidakseen vieraila niiden yhdeksänkymmenenyhdeksän prosentin ystävistään luona, jotka ovat matkustaneet Keskimmäiseen Valtakuntaan ja näin pelastua ikuiselta erolta, tarvitsee hänen etsiä turvaa Ehdottoman Kaikkivaltiaan tuomioistuimesta. Sillä se on Hän, joka sulkee tämän maailman valtavan oven ja avaa oven Tuonpuoleiseen, joka on ihmeiden näyttely, joka poistaa tämän maailman ja perustaa sen tilalle Tuonpuoleisen.

Siten tässä asemassa olevalle ihmiselle ainoa Todellinen Palvonnän Kohde on Se Ainoa, jonka käsissä on kaikki ohjat, Kenenkä on kaikki rikkaudet, Joka näkee kaiken ja on läsnä kaikkialla, Joka on avaruuden takana, vapaa kyvyttömyydestä, virheetön, heikkouksien yläpuolella – Ylistetty Kaikkivaltias, Armollisin Kauneus, Viisain Täydellisyys.

Oi ihminen, jos olet vain Hänen palvelijansa, ansaitset kaikista luoduista korkeimman paikan. Mutta ellet palvele Häntä, tulee sinusta kyvyttömien olentojen halveksittu orja. Jos luotat egoosi ja omaan voimaasi ja hylkää turvautumisesi Jumalaan ja rukouksen, poikkeat ylpeyteen ja rehentelyyn, niin putoat alemmaksi kuin muurahainen tai mehiläinen mitä tulee hyvyyteen ja luomiseen, ja tulet heikommaksi kuin hämähäkki tai kärpänen. Mitä tulee pahuuteen ja hävitykseen, tulet painavammaksi kuin vuori ja vahingollisemmaksi kuin rutto.

Kyllä, oi ihminen! Sinulla on kaksi puolta: ensimmäinen on luominen, hyvyys, toiminta ja positiivisuus. Toinen on hävitys, olemattomuus, pahuus, negatiivisuus ja passiivisuus. Mitä tulee ensimmäiseen

puoleen, olet alempi kuin mehiläinen tai varpunen, ja heikompi kuin hämähäkki tai kärpänen. Kun taas toisessa puolessa, ylität vuoret, maan ja taivaat; otat kantaaksesi taakan, jonka edessä eläimet ilmaisivat kyvyttömyytensä ja kutistuivat, ja oletat ympyrän avarammaksi ja suuremmaksi kuin ne. Sillä kun luot ja teet hyvää, voit tehdä niin vain oman valtasi, voimasi sekä sen mukaan, mihin kätesi ylettää. Mutta kun teet pahaa ja tuhoat, silloin pahuutesi ylittää rajat ja tuhosi levittäytyy.

Esimerkiksi epäusko on pahuutta, tuhoa, ja oikeaksi tunnustamisen puutetta. Mutta tämä yksi synti loukkaa koko maailmankaikkeutta, vähätellen kaikkia Jumalallisia Nimiä ja solvaten koko ihmiskuntaa. Sillä näillä olennoilla on korkea asema ja tärkeitä velvollisuuksia; he ovat Jumalallisia kirjelmiä, Jumalallisia peilejä, ja Jumalallisia virkamiehiä. Mutta epäusko erottaa heidät peilin arvostaan, virkamiehistä velvollisuuksineen, ja merkityksellisyydestä, ja vähentää heidän arvonsa hyödyttömän tasolle ja kohtalon leikkikaluksi. Kuoleman ja irtautumisten kautta se alentaa heidät nopeasti lahoavan hetkellisen aineen tasolle, jolta puuttuu merkitys ja arvo – olemattoman

tasolle. Joten kieltämällä se loukkaa Jumalallisia Nimiä, kaiverruksia, ilmentymiä ja kauneuksia, jotka ovat nähtävissä kaikkialla maailmankaikkeudessa ja olentojen peileissä. Ja se heittää alas ihmisen – joka pitää hallussaan maapallon käskynhaltijan arvonimeä – häpeällisempään, heikompaan, voimattomampaan ja avuttomampaan asemaan kuin alhaisin katoava eläin. Sillä ihminen on hyvin sävelletty viisauden oodi, joka julistaa Pyhien Jumalallisten Nimien ilmentymiä, ja siemenen kaltainen itsestään selvä Jumalallisen mahdin ihme, joka sisältää kaikki ikuisen puun jäsenet, ja joka ottamalla vastuun 'Ylimmästä Uskotusta Omaisuudesta' kohosi korkeammaksi kuin maa, taivas ja vuoret, ja ansaitsi korkeamman aseman kuin enkelit. Se alentaa hänet tavallisen kyltin tasolle ilman merkitystä, sekavana ja nopeasti hajoavana.

Lyhyesti: Mitä tulee hävitykseen ja pahuuteen, pahan ohjaama sielu voi tehdä rajattomasti rikoksia, mutta luovuuden ja hyvyyden voima on hyvin vähäinen ja osittainen. Kyllä, hän voi tuhota talon päivässä, mutta sitä ei voi rakentaa sadassa. Kuitenkin, jos sielu luopuu itsekkyydestä ja

etsii hyvää ja olemassaoloa Jumalallisesta avusta, ja jos se menee pahuuden ja tuhon edelle ja luottaa sieluun ja anteeksiantoa etsimällä muuttuu todelliseksi Jumalan palvelijaksi, silloin se julistaa seuraavan jakeen merkitystä,

يُذِلُّ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ

"Heidän huonot tekonsa Jumala vaihtaa hyviksi."
(Koraani 25:70)

Sen ääretön pahuuden kapasiteetti muuntuu äärettömäksi hyvyyden kapasiteetiksi. Se hankkii Erinomaisimman Mallin arvon ja kohooa korkeista korkeimmalle.

Oi piittaamaton ihminen! Katso Kaikkivaltiaan Jumalan anteliaisuutta ja jalomielisyyttä! Vaikka olisi oikeudenmukaista tallentaa yksi paha teko tuhtana ja yksi hyvä teko yhtenä tai ei lainkaan, tallentaa Hän yhden pahan teon yhtenä ja yhden hyvän teon kymmenenä, ja joskus jopa seitsemänäkymmenenä, tai seitsemänäsatana, tai joskus jopa seitsemänätuhtana. Ymmärrät myös tästä Huomautuksesta, että lähetys Helvettiin – joka on niin kauhea – on tekojen rangaistus ja puhdasta oikeudenmukaisuutta, kun taas lähetys Paratiisiin on puhdasta anteliaisuutta.

TOINEN HUOMAUTUS

Ihmisellä on kahdet kasvot: yhdet katsovat tätä maallista elämää, ja tämä koskee hänen egoaan. Toiset katsovat iankaikkiseen elämään, ja tämä koskee hänen palvontaansa ja Jumalan palveluaan. Ensimmäisten kasvojen suhteen on hän kurja olento, jonka pääoma koostuu vain seuraavista: hänen tahdollaan on vain hiuksen kaltainen osittainen valinnan mahdollisuus, hänen voimansa on heikko, hänen elämänsä nopeasti sammuva liekki, hänen elinaikansa ohikiitävä hetkellinen tuokio, ja hänen olemuksensa nopeasti lahoava pieni ruumis. Tämän myötä hän on yksi hauras ja heikko yksilö keskellä maailmankaikkeuden kerroksiin hajautettuja lukemattomien olentojen lajikkeiden lukuisia yksilöitä.

Mitä tulee toisiin kasvoihin ja erityisesti hänen kyvyttömyyteensä ja ahdinkoonsa, jotka ovat kääntyneet kohti palvontaa, on ihmisellä todella huomattava ulottuvuus ja valtava tärkeys. Sillä Viisain Luoja on sisällyttänyt ihmisen luonteeseen äärettömän laajan kyvyttömyyden ja rajattoman valtavan puutteen, jotta hän voisi olla avara peili

käsittäen lukemattomat Armollisimman Kaikkivaltiaan – jonka voima on ääretön, sekä Anteliaimman Varakkaimman – jonka varakkuus on rajaton, ilmentymät.

Todellakin, ihminen muistuttaa siementä. Jumalallinen mahti on antanut tälle siemenelle merkittävät aineettomat jäsenet ja Jumalallinen kohtalo arvokkaan ohjelmiston, jotta se voi ahertaa maan alla ja tunkea esiin siitä kapeasta maailmasta ilman laajaan maailmaan ja pyytää Luojaltaan kykyjensä kielellä, että kasvaisi puuksi, että löytäisi arvoisensa täydellistymän. Jos huonon luonteen takia siemen käyttää saamiaan aineettomia jäseniä houkuttelemaan tiettyjä haitallisia aineita maan alla, niin lyhyessä ajassa se mätänee ja maatuu siinä kapeassa paikassa hyödyttömänä. Mutta jos siemen noudattaa luovaa käskyä,

فَالِقُ الْحُبِّ وَالتَّوَى

"Jumala saa jyvän ja taatelinkiven halkeamaan"
(Koraani 6:95) ja työllistää hyvin ne aineettomat jäsenensä, nousee se pinnalle siitä kapeasta maailmasta, ja tulemalla suureksi hedelmiä kantavaksi puuksi sen pieni erityinen todellisuus ja sen henki ottavat laajan universaalin todellisuuden muodon.

Samoin on Jumalallinen mahti ja kohtalo tallettanut ihmisen luonteeseen merkittäviä jäseniä ja arvokkaita ohjelmia. Jos ihminen käyttää niitä aineettomia jäseniä oman sielunsa haluihin ja vähäisempiin nautintoihin maallisen elämän maaperän alla, maallisen elämän kapeiden rajojen sisäpuolella, hajoaa ja maatuu hän lyhyen elämän vaikeuksien keskellä ahtaassa paikassa, kuten mädäntyneessä siemenessä, ja kuormaa vastuun onnettomalle hengellensä ja lähtee sitten tästä maailmasta.

Jos hän kuitenkin vaalii kykyjensä siementä islamin vedellä ja uskon valolla, palvonnan ja Jumalan palveluksen mullan alla noudattaen Koraanin käskyjä, ja kääntäen kykynsä kohti niiden todellisia tavoitteita, tuottavat ne oksia ja silmuja Peilikuvien Maailmassa ja Keskimmaisessä Valtakunnassa. Hän tulee olemaan arvokas siemen ja hohtava kone sisältäen ikuisen puun jäseniä ja pysyvän totuuden, joka tarkoittaa lukemattomia täydellisyyksiä ja palkkioita Paratiisissa. Ja hän tulee olemaan maailmankaikkeuden puun siunattu ja hohtava hedelmä.

Kyllä, todellista edistymistä on kääntää sydämen, hengen, älyn ja jopa

mielikuvituksen ja muiden hienovaraisten ihmisille suotujen jäsenten kasvot kohti iankaikkista elämää, ja jokaisen niistä tulisi olla varattuna erityisesti sen arvoisen palveluksen kanssa. Edistys ei ole sellaista kuin harhaanjohdetut kuvittelevat. Tämän maailman elämään sukeltaminen maistaakseen jokaista nautintoa, jopa perustavalaatuisia, alistaa kaikki hienot jäsenet ja sydämen sekä älyn pahan ohjaamalle sielulle, ja saa ne avustamaan itseään. Tämä ei ole edistystä, vaan taantumista. Näin tämän seikan ilmestyksessä, joka on kuvattu seuraavassa vertauksessa:

Olin tulossa suureen kaupunkiin ja katsoin ja näin, että se oli täynnä suuria palatseja. Joidenkin näiden palatsien ovilla oli suurenmoisten teatterien kaltaista iloittelua. Se vangitsi ja kiinnitti jokaisen huomion ja viihdytti heitä. Katsoin tarkkaan ja näin, että tällaisen palatsin herra oli tullut ovelle – hän leikki koiran kanssa ja avusti ilakoinnissa. Naiset olivat heittäytyneet makeaan keskusteluun huonotapaisten nuorukaisten kanssa. Aikuiset tytöt järjestivät lapsille leikkejä. Ja ovenvartija oli ottanut roolikseen muiden ohjaamisen.

Ymmärsin sitten, että valtava palatsi oli sisältä täysin tyhjä. Sen kaikki hienostuneet tehtävät jäivät tekemättä. Sen asukkaiden moraalit olivat laskeneet niin, että he olivat ottaneet nämä roolit ovella.

Jatkoin matkaani, kunnes tulin toisen suuren palatsin kohdalle. Näin, että siellä oli ovella uskollinen koira venyttäytyneenä, sekä tiukka ja vaitelias ovenvartija – palatsi oli mitäänsanomattoman näköinen. Olin utelias: miksi toinen oli niin kuin oli, ja tämä palatsi tällainen? Menin sisälle. Näin sitten, että sisällä oli hyvin iloista. Palatsin ihmiset olivat kiireisiä erinäisten tarkkojen velvollisuuksiensa kanssa huoneisto toisensa jälkeen. Miehet ensimmäisessä asunnossa valvoivat palatsin hallintoa ja toimintaa. Sen yläpuolella olevassa asunnossa tytöt opettivat lapsia. Sen yläpuolella naiset olivat kiireisiä kuvataiteen ja kauniiden koruompeleiden kanssa. Ja ylimmässä kerroksessa herra vaihtoi uutisia kuninkaan kanssa, ja oli kiireinen omien ylevien velvollisuuksiensa kanssa ihmisten rauhallisuuden säilyttämiseksi ja omien kykyjensä edistämiseksi. He eivät pysäyttäneet minua, sillä en ollut heille näkyvä, ja sain vaellella ympäriinsä. Sitten tulin ulos ja katsoin ympärilleni: kaikkialla

kaupungissa oli näiden kahden kaltaisia palatseja. Kysyin tästä, ja he kertoivat minulle: "Palatsit, joiden ovilla ilakoidaan ja jotka ovat sisältä tyhjiä, kuuluvat ensisijaisesti ateisteille ja harhaanjohdetuille. Toiset kuuluvat kunniallisille muslimimerkkihenkilöille." Sitten yhdessä nurkassa näin sattumalta palatsin, johon oli kirjoitettu nimeni SAID. Olin utelias. Katsoin tarkemmin ja näin ikään kuin kuvani siinä. Huudahtaen täydestä hämmennyksestä tulin järkiini ja heräsin.

Ja nyt tulkitSEN tämän ilmestyksen sinulle. Jumala aiheuttakoon hyvää sen myötä.

Kaupunki oli ihmisen sosiaalinen elämä ja sivilisaatio. Jokainen palatsi oli ihminen. Ihmiset palatseissa olivat ihmisen henkevät kyvyt, kuten silmät, korvat, sydän, sisäinen sydän, henki, äly, sielu ja oikut, ja himon ja vihan voimat. Jokaisella ihmisen kyvyllä on erilainen palvonnan velvollisuus ja erilaiset nautinnot ja kivut. Sielu ja oikut, ja himon ja vihan voimat ovat kuin ovenvartija ja koira. Niinpä arvokkaiden hienojen taitojen alistaminen sielulle ja oikuille saaden ne unohtamaan tärkeät tehtävänsä on varmasti taantumista eikä edistystä. Voit tulkita loput itse.

KOLMAS HUOMAUTUS

Ihminen on heikko eläin – kyvytön olento – mitä tulee tekoihin, toimiin ja aherrukseen. Hänen valta-asemansa ja omistajuutensa laajuus on niin kapea, että se ei ulotu pitemmälle kuin hänen kätensä. Kotieläimet, jopa ne, joiden ohjat on annettu ihmiselle, ovat jokainen ottaneet osansa hänen heikkoudestaan, kyvyttömyydestään ja laiskuudesta, joten jos niitä verrataan kesyttömiin lajitovereihin, ero on huomattava. (Kuten kotieläimet vuohet ja naudat, ja villit vuohet ja naudat.) Mutta mitä tulee passiivisuuteen, hyväksymiseen, rukoukseen ja hartaisiin pyyntöihin, on ihminen kunnioitettu matkaaja tässä maailman matkustajakodissa. Hän on Yhden niin anteliaan vieraana, että armon rajattomat aarrekammiot ovat aukaistut hänelle, ja lukemattomia ainutlaatuisia olentoja ja palvelijoita on alistettu hänelle. Ja niin suuri piiri on valmistettu tämän vieraan virkistykseksi, huviksi ja hyödyksi, että puolet sen halkaisijasta on yhtä pitkä ja laaja kuin mielikuviutus voi venyä.

Jos siis ihminen luottaa egoonsa ja tekee maallisesta elämästä tavoitteensa yrittäen maistaa väliaikaisia nautintoja kamppaillessaan elantonsa kanssa, joutuu hän upoksiin äärimmäisen suppeaan piiriin ja kuolee. Kaikki hänelle annetut jäsenet, järjestelmät ja elimet tulevat todistamaan häntä vastaan ylösnousemuksessa ja nostavat syytteen häntä vastaan. Kun taas jos hän tietää olevansa vieras ja käyttää elämänsä pääoman Anteliaimman – Jonka vieraana on – säättämissä luvallisissa rajoissa, tulee hän ponnistelemaan pitkän, ikuisen elämän edestä laajassa piirissä leväten sitten helpotuksessa. Ja myöhemmin voi hän nousta korkeimmastakin korkeimmalle.

Lisäksi kaikki ihmiselle annetut jäsenet ja järjestelmät tulevat olemaan onnellisia hänen kanssaan ja todistavat hänen puolestaan Tuonpuoleisessa. Varmasti kaikki ihmiselle annetut ihmeelliset elimet eivät olleet tätä merkityksetöntä maallista elämää varten, vaan iankaikkista merkityksellistä elämää varten. Sillä jos vertaamme ihmistä eläimiin näemme, että ihminen on paljon rikkaampi mitä tulee elimiin ja jäseniin, sata kertaa rikkaampi. Mutta maallisen elämän nautinnoissa ja lihallisessa elämässä putoaa

hän sata kertaa alemmaksi. Sillä jokaisessa saamassaan nautinnossa on häivähdys tuhansia tuskia. Menneisyyden kivut ja tulevaisuuden pelot, ja jokaisen nautinnon loppumisesta koituvat tuskat pilaavat niistä saatavan ilon ja jättävät nautintoon jäljen. Mutta eläimet eivät ole sellaisia. Ne saavat nautinnon ilman tuskia. Ne iloitsevat ilman murheita. Menneisyyden surut eivät aiheuta niille kärsimyksiä, eivätkä tulevaisuuden pelot niitä ahdistaa. Ne elävät rauhassa ja ovat kiitollisia Luojalleen.

Tämä tarkoittaa, että jos ihminen – joka on luotu verrattomimmista osista – rajoittaa ajatuksensa tämän maailman elämään, putoaa hän sata kertaa alemmaksi kuin luontokappaleet kuten varpunen, vaikka on eläimiä ylempi. Selitin tämän asian toisessa paikkaa vertauksen avulla. Koska se liittyy tähän, toistan sen tässä. Se kuuluu näin:

Mies antoi yhdelle palvelijoistaan kymmenen kultapalaa ja käski tätä teettämään puvun tietystä kankaasta. Toiselle hän antoi tuhat kultapalaa ja laittoi palvelijan taskuun lapun, johon oli kirjoitettu tiettyjä asioita, ja lähetti tämän markkinoille. Ensimmäinen palvelija osti erinomaisen puvun hienoimmasta kankaasta kymmenellä

kultapalallaan. Kun taas toinen palvelija ei käyttänyt päätään, vaan seurasi ensimmäistä palvelijaa lukematta muistilappua taskussaan ja antoi kauppiaalle tuhat kultapalaa pyytäen pukua. Epärehellinen kauppias antoi hänelle huonolaatuisen puvun. Sitten kurja palvelija palasi herransa luokse ja sai vakavan varoituksen ja kauhean rangaistuksen.

Niinpä jopa kaikkein tyhmin ymmärtää, että toisen palvelijan tuhat kultapalaa eivät olleet puvun ostoon, vaan johonkin tärkeään kauppaan.

Aivan samoin jokainen ihmisen aineettomista jäsenistä ja hienoista elimistä ovat laajentuneet sata kertaa paremmalle tasolle kuin eläinten vastaavat. Ajattele esimerkiksi elimiä ja jäseniä, kuten ihmisen silmiä, jotka osaavat erottaa kaikki kauneuden asteet, ja hänen makuaistinsa voi erottaa kaikki tietyt ruokien variaatiot, ja hänen mielensä voi tunkeutua todellisuuden kaikkiin hienoihin pisteisiin, ja hänen sydämensä kaipaa kaikenlaista täydellisyyttä, ja ajattele sitten eläinten äärimmäisen yksinkertaisia jäseniä, jotka ovat kehittyneet vain yhden tai kaksi astetta. On vain tämä ero, että eläimillä joku tiettyyn tehtävään ja lajiin liittyvä jäsen kehittyä

pidemmälle. Mutta tämä kehitys on erityistä.

Syy ihmisen vaurauteen, mitä tulee elimiin, on tämä: mielen ja ajattelun vuoksi ihmisen aistit ja tunteet ovat suuresti kehittyneet ja laajentuneet. Ja lukuisat tunteet ovat muotoutuneet johtuen hänen tarpeidensa moninaisuudesta. Ja hänen aisteistaan on tullut erittäin monipuolisia. Johtuen hänen luonteensa laajuudesta, halut ovat ilmaantuneet ja kääntyneet lukuisiksi tavoitteiksi. Ja koska hänellä on lukuisia tehtäviä johtuen luonteestaan, ovat hänen jäsenensä ja elimensä laajentuneet merkittävästi. Ja koska hänet on luotu sellaisen luonteen kanssa, joka pystyy suorittamaan kaikenlaista palvontaa, on hän saanut sellaiset kyvyt, jotka omaksuvat kaikkien täydellisyyksien siemenet.

Siten tätä suurta elinten rikkautta ja ylenpalttista pääomaa ei todellakaan ole annettu tämän tilapäisen maallisen elämän hankintoihin. Pikemminkin ihmisen perustavanlaatuisen velvollisuus on hoitaa tehtäviään, jotka katsovat lukemattomiin tavoitteisiin; ja julistavat hänen kyvyttömyyttään, köyhyyttään ja vikojaan palvonnan muodossa; ja tarkkailemalla olentojen ylistämistä yleismaailmallisella

silmällä, ollakseen todistajana niille; ja nähdäkseen esimerkkejä Armollisimman avunannosta, ja ollakseen kiitollinen; ja katsoakseen Jumalallisen Voiman ihmeitä olennoissa, ja tarkastellakseen niitä objekteina, joista voi oppia.

Oi ihminen, joka palvot tätä maailmaa, joka rakastat tätä maallista elämää, ja olet piittaamaton mitä tulee Erinomaisimpaan Malliin! Vanha Said näki maallisen elämän todellisuuden ilmestyksessä. Se muutti hänet uudeksi Saidiksi. Kuuntele sinäkin sitä vertauksen muodossa:

Huomasin olevani matkustaja, ja olin lähdössä pitkälle matkalle, eli minut lähetettiin. Herrani antoi vähitellen minulle jonkun verran rahaa siitä minulle jakamastaan 60 kultapalasta. Kulutin ne ja tulín matkustajakotiin, jossa oli kaikenlaista viihdykettä. Yhdessä yössä siinä matkustajakodissa tuhlasin kymmenen kultapalaa uhkapeliin, huvituksiin ja kuulusuuden nautintoihin. Aamulla ei minulla ollut enää rahaa jäljellä. En ollut tehnyt kauppvoja enkä ostanut mitään tavaroita siihen paikkaan johon olin menossa. Ainoa mitä rahoista jäi jäljelle oli synnit ja tuska, ja huvituksista haavat ja

suru. Ollessani siinä surkeassa tilassa ilmestyi yllättäen mies. Hän sanoi minulle:

Olet tuhlannut kaiken pääomasi ja ansaitset rangaistuksen. Olet menossa määränpäähäsi rutiköyhänä ja tyhjin käsin. Mutta jos sinulla on yhtään järkeä, katumuksen ovi on avoinna. Kun saat jäljellä olevat 15 kultapalaa, pidä niistä puolet varmuuden vuoksi. Eli hanki sinulle tarvittavia tavaroita määränpäättäsi ajatellen.

Katsoin, mutta minun sieluni ei suostunut tähän.

Joten hän sanoi: "Edes kolmannes."

Sieluni ei vielääkään totellut häntä.

Sitten hän sanoi: "Neljännes."

Sieluni ei voinut luopua tottumuksista, joista se oli riippuvainen, joten mies käänsi minulle vihaisesti selkensä ja lähti.

Yhtäkkiä näyttämö vaihtui. Olin tunnelissa olevassa junassa, joka matkasi nopeasti alaspäin pystysuorassa. Säikähdin. Mutta mitä voisin tehdä, ei ollut pakotietä minnekään. Omituisesti junan molemmille puolille ilmestyi houkuttelevia kukkia ja puoleensavetäviä hedelmiä. Ja minä, kuten typerä ja kokematon, katsoin niitä ja ojensin

käteni yrittäen poimia niitä. Mutta ne olivat piikkien peittämiä ja repivät käsiäni kun koskin niitä, ja saivat käteni valumaan verta. Junan liikkeen mukaan käteni silpoutuivat irrottautuessani niistä. Ne maksoivat minulle paljon. Yhtäkkiä junan kantaja sanoi:

"Anna minulle viisi kurushia ja annan sinulle niin paljon kukkia ja hedelmiä kuin haluat. Silpoessasi kätesi olet hävinnyt 100 kurushia viiden kurushin sijaan. Lisäksi on rangaistus – et voi poimia niitä ilman lupaa."

Hädissäni laitoin pääni ulos ikkunasta nähdäkseni, koska tunneli päättyisi. Näin tunnelin sisäänkäynnin sijaan lukuisia reikiä. Ihmisiä heitettiin niihin pitkästä junasta. Näin reiän vastapäätäni. Sen kummallakin puolella oli hautakivi. Katsoin hämmästyneenä. Näin, että toiseen hautakiveen oli kirjoitettu nimi SAID. Hämmennyksessäni ja ahdistuksessa huudahdin: "Voih!" Sitten yhtäkkiä kuulin saman miehen äänen, joka oli antanut minulle neuvoja matkustajakodin ovella. Hän kysyi:

"Oletko tullut järkiisi?"

Vastasin: "Kyllä, mutta se on liian myöhäistä nyt."

Joten hän sanoi: "Kadu ja luota

Jumalaan.”

Vastasin, että tekisin siten. Sitten heräsin ja näin itseni Uutena Saidina – Vanha Said oli kadonnut.

Joten tämä oli se ilmestys. Auttakoon Jumala, että siitä seuraa hyvää. Tulkitsen yksi tai kaksi osaa siitä, ja loput voit tulkita itse.

Matka oli se matka, joka kulkee Henkien Maailmasta äidin kohdun kautta nuoruuden, vanhuuden, haudan, Keskimmäisen Valtakunnan kautta ylösnousemukseen ja Sirat-sillan kautta kohti ikuisuutta. Kuusikymmentä kultapalaa olivat kuusikymmentä vuotta elämää. Arvelen nähneeni ilmestyksen, kun olin neljäkymmenenviiden vuoden ikäinen. Minulla ei ollut mitään takeita, mutta Kaikentietävän Koraanin vilpitön oppilas neuvoi minua käyttämään puolet viidestätoista jäljellä olevasta vuodestani Tuonpuoleisen hyväksi. Matkustajakoti tarkoitti minulle Istanbulia. Juna oli aika ja jokainen junavaunu vuosi. Mitä tulee tunneliin, se oli tämän maailman elämä. Piikikkäät kukat ja hedelmät olivat laittomia nautintoja ja kiellettyjä huvituksia, jotka aiheuttavat kipua, kun heittäytyessään niihin

ajattelee niiden väliaikaisuutta ja erotessaan raatelee sydämen saaden sen vuotamaan verta. Ne aiheuttavat myös rangaistuksen. Junan kantaja käski minua antamaan hänelle viisi kurushia, jotta hän antaisi minulle niin paljon kuin haluaisin.

Tämän tarkoitus on seuraava: Ihmiselle riittää lailliset nautinnot ja huvitukset luvallisessa piirissä. Ei ole mitään tarvetta mennä laittomuuksiin. Voit tulkita loput itse.

NELJÄS HUOMAUTUS

Ihminen muistuttaa herkkää ja silitettyä lasta maailmankaikkeudessa. Hänen heikkoudessaan on suuri vahvuus ja kyvyttömyydessään suuri voima. Sillä juuri hänen heikkoutensa vahvuuden ja kyvyttömyytensä voiman takia hänelle on alistettu olentoja. Jos ihminen ymmärtää heikkoutensa ja rukoilee sanallisesti sekä asteensa että käytöksensä kautta ja tunnustaa kyvyttömyytensä ja etsii apua, niin koska hän on ollut kiitollinen näyttämällä sen, saavuttaa hän tavoitteensa, ja hänen toiveensa alistetaan hänelle tavalla, joka ylittää reilusti sen, mitä hän olisi omin voimin saavuttanut. Joskus hän virheellisesti lukee omaksi ansiokseen toiveen saavuttamisen, jonka on saanut kykyjensä kielellä lausutun rukouksen ansiosta. Esimerkiksi heikkoudessa piilevä vahvuus saa äitikanan puolustamaan poikastaan hyökkäämällä leijonan kimppuun. Ja sen vastasyntynyt leijonanpentu saa villin ja nälkäisen naarasleijonan alistumaan jättäen äidin nälkäiseksi ja pennun kylläiseksi. Katso tätä vahvuutta heikkoudessa ja Jumalallisen

armon ilmentymää, jotka ovat huomaamisen arvoisia.

Aivan kuten lapsi itkemällä, pyytämällä tai näyttämällä onnettomalta alistaa vahvan itselleen, ja on niin menestyksekkäs saamaan mitä haluaa, ettei voisi saavuttaa tuhannesosaa siitä tuhatkertaisin voimin. Eli koska heikkous ja kyvyttömyys kiihottavat myötätuntoa ja suojeluvaistoa häntä kohtaan, pystyy lapsi alistamaan itselleen sankareita pienellä sormellaan. Pitäisikö nyt tällaisen lapsen typerää omahyväisyyttään kieltää myötätunto ja syyttää suojaa sanoen: ”Minä alistan nämä omalla vahvuudellani”, tietysti hän tulee saamaan läimäyksen.

Samoin jos ihminen sanoo kuten Qarun:

إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

”Minulle on annettu tämä kaikki sen tiedon vuoksi, joka minulla on” (Koraani 28:78)

eli: ”Olen saanut tämän oman tietämykseni ja valtani kautta” tavalla, joka osoittaa kiittämättömyyttä ja kieltää Luojansa armon ja syyttää Hänen viisauttaan, ansaitsee hän tietenkin rankaisevan iskun. Tämä tarkoittaa, että ihmisen valta-asema ja kehitys ja sivilisaation saavutukset, jotka

ovat havaittavissa, on alistettu hänelle johtuen hänen heikkoudestaan, eikä siksi, että hän niitä houkuttelisi, valloittaisi tai niistä taistelisi. Häntä on autettu johtuen hänen kyvyttömyydestään. Ne on suotu hänelle johtuen hänen varattomuudestaan. Hän on innoittunut niistä johtuen hänen tietämättömyydestään. Ne on annettu hänelle johtuen hänen tarpeestaan. Ja syy hänen valta-asemaansa ei ole vahvuus ja tiedon voima, vaan hänen Elättäjänsä myötätunto ja armeliaisuus, sekä Jumalallinen armo ja viisaus – he ovat alistaneet asioita hänelle. Kyllä, mikä vaatettaa ihmisen – jonka tuhoeläimet kuten silmättömät skorpionit ja jalattomat käärmeet kukistavat – pienen madon valmistamaan silkkiin ja syöttää hänelle myrkyllisen hyönteisen tekemää hunajaa, ei tapahdu hänen omasta voimastaan, vaan Elättäjän alistamina ja Kaikkein Armollisimman antamina, jotka ovat hänen heikkoutensa hedelmiä.

Oi ihminen! Koska todellisuudessa asia on näin, luovu itsekkyydestä ja turhamaisuudesta. Julista kyvyttömyyttäsi ja heikkouttasi Jumalallisessa Tuomioistuimessa avun etsimisen kielellä, ja

köyhyyttäsi ja tarpeitasi hartaiden pyyntöjen ja rukouksen kielellä. Näytä, että olet Hänen orjansa. Sano:

حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ

"Jumalassa on meille kylliksi. Hän on paras tukemme ja turvamme" (Koraani 3:173), ja nouse arvossa.

Älä myöskään sano: "Minä en ole mitään. Mitä merkitystä minulla on, että Ehdottoman Kaikkietävän pitäisi tarkoituksellisesti alistaa maailmankaikkeus minulle, ja minulta edellytetään maailmanlaajuista kiitosta?" Koska varmasti et ole mitään mitä tulee sieluusi ja muotoosi, mutta velvollisuuden ja arvoasteen näkökulmasta olet tämän majesteetillisen maailmankaikkeuden tarkkaavainen katsoja, näiden olentojen kaunopuheinen ilmaisuvoimainen kieli niin täynnä viisautta, tämän maailmankaikkeuden kirjan arvostelukykyinen lukija ja valvoja näille olennoille, jotka ovat täynnä ylistämisen ihmetystä, ja kuten työnjohtaja näille olennoille, jotka ovat täynnä kunnioitusta palvontaansa kohtaan.

Kyllä, oi ihminen! Mitä tulee sinun kasvismaiseen fyysiseen olemukseesi ja

eläimelliseen sieluusi, olet kuuro hiukkanen, halveksittava atomi, avuton olento, heikko eläin, joka on heitetty olentojen tulvan mahtaville aalloille ja joka kuolee. Mutta täydellistyy uskon valon kautta, joka sisältää Jumalallisen rakkauden säteilyn, ja islamin harjoitteiden kautta, joka on valaistunut. Mitä tulee ihmiskuntaan ja Jumalanpalvelukseen olet kuningas ja yksilöllisyydessäsi universaali, ja merkityksettömyydessäsi maailma ja halveksittavuudessaasi niin korkea-arvoinen valvoja ja laajamittainen ympyrä, että voit sanoa: "Armollinen Elättäjäni on tehnyt maailmasta talon minulle, aurinko ja kuu ovat sen valaisimet, ja kevät on kimppu kukkia minulle, ja kesä on palkkioiden pöytä, ja eläimet Hän on tehnyt minun palvelijoikseni. Ja kasveista hän on tehnyt koristeita kotiini."

Lopuksi: Jos kuuntelet Saatanaa ja sieluasi, putoat alhaistakin alhaisemmaksi. Mutta jos kuuntelet Totuutta ja Koraania, kohoat korkeimpaakin korkeammalle ja tulet maailmankaikkeuden Erinomaisimmaksi Malliksi.

VIIDES HUOMAUTUS

Ihminen on lähetetty tähän maailmaan virkamiehenä ja vieraana, joka on saanut kyvyt, joilla on suuri merkitys. Ja hänelle on uskottu niiden kykyjen mukaisesti tärkeitä tehtäviä. Jotta ihminen työllistyisi täyttämään nuo tavoitteet ja velvollisuudet, on asetettu voimakas kannustus ja vakavia uhkia. Teemme tässä yhteenvedon palvonnan perusteista ja ihmisen velvollisuuksista, jotka olemme toisaalla pidemmin selittäneet, jotta mysteeri ”Erinomaisin Malli” tulisi ymmärretyksi.

Maailmankaikkeuteen tullessaan ihmisellä on kaksi palvonnan muotoa ja osa Jumalan palvelijana. Ensimmäinen on palvonta ja mietiskely näkemättä Palvonnan Kohdetta. Toinen on palvonta ja rukoulu Hänen läsnäollessaan ja suoraan Hänelle osoittaen.

Ensimmäinen Näkökohta: Se on nöyrästi Jumalallisen ylivallan vahvistamista, joka näkyy maailmankaikkeudessa, ja sen täydellisyyksien ja hyveiden ihmeiden havainnointia.

Se on ainutlaatuisen taiteen julistamista ja

ilmoittamista, joka koostuu Pyhien Jumalallisten Nimien kirjoituksista, ja niiden näyttämistä muille.

Se on Jumalallisten Nimien jalokivien punnitsemista ymmärryksen vaa'alla, jotka kaikki ovat kuin kätkettyjä aarteita. Se on niiden arvon vahvistamista arvostavasti, havaitsevalla sydämellä.

Se on ihmetyksellä olentojen sivujen sekä maan ja taivaan lehtien tutkimista ja pohdiskelua, jotka ovat kuin mahtavan kynän kirjelmiä.

Katsellen ihailevasti olentojen koristeellisuutta ja hienoa taidetta, se on tuntea rakkautta niiden Korkeimpaa Luojaa kohtaan ja pyrkii kohoamaan niiden Täydellisimmän Tekijän läheisyyteen ja vastaanottaa Hänen suosionsa.

Toinen Näkökohta: Tämä on läsnäolon asema ja osoite, jossa ihminen siirtyy työstä työn tuottajaksi ja näkee, että Korkein Tekijä haluaa tehdä itsensä tunnetuksi ja tutuksi Hänen taiteensa ihmeiden kautta, ja ihminen vastaa tiedolla ja uskolla.

Sitten hän näkee, että Armollisin Elättäjä haluaa tehdä itsensä rakastetuksi Hänen armonsä hienojen hedelmien kautta. Joten

rajoittaessaan rakkautensa ja palvontansa Häneen saa hän itsensä rakastamaan Häntä.

Sitten hän näkee, että Anteliain Armollinen hoivaa häntä sekä aineellisien että aineettomien palkkioiden mielihyvällä, ja vastineeksi ihminen on kiitollinen Hänelle ja ylistää Häntä teoillaan, käytöksellään, sanoillaan ja niin paljon kuin pystyy kaikilla aisteillaan ja elimillään.

Sitten hän näkee, että Korkein ja Armollisin ilmoittaa Hänen mahtavuuttaan, täydellisyyttään, kunniaansa ja kauneuttaan näiden olentojen peileissä ja kiinnittää tarkkaavat katseensa näiden puoleen. Joten vastauksena hän julistaa: "Jumala on suurin! Ylistys Jumalalle!", ja rakkaudesta ja ihmetyksestä nöyränä polvistuu kumartaen maahan.

Sitten hän näkee, että Suurin ja Kaunein esittelee rajatonta vaurauttaan ja aarresaittojaan täydellisessä anteliaisuudessaan. Joten vastauksena ylistämällä ja kehumalla Häntä anoo hän ja pyytää niitä paljastaen äärimmäisen tarpeensa.

Sitten hän näkee, että Loistokkain Luoja on tehnyt maan päälle kuin näyttelyn ja esittelee siinä Hänen antiikkiset

taideteoksensa. Joten vastauksena hän huudahtaa arvostuksesta: "Mitä ihmeitä Jumala on suonut!", ja ihaillen: "Mitä siunauksia Jumala on antanut!", ja ihmetyksestä: "Ylistys Jumalalle!", ja hämmästyksestä: "Jumala on suurin!"

Sitten hän näkee, että Hänen maailmankaikkeuden palatsissaan Yksi ja Ainoa on iskenyt yhtenäiset sinetit kaikkiin olentoihin Hänen jäljittelemättömällä nimikirjoituksellaan, ja Hänen erityisillä leimoillaan, sineteillään ja asiakirjoillaan. Hän kaivertaa Hänen ykseytensä merkit ja istuttaa yhtenäisyyden lippuja maailman kaikille alueille julistaen Hänen Jumalallisuuttaan. Ja ihminen vastaa suostumuksella, uskolla, nöyrytyksellä, palvonnalla ja vahvistamalla Hänen ykseytensä.

Niinpä tällaisen palvonnan ja mietiskelyn kautta hänestä tulee todellinen ihminen. Hän osoittaa olevansa Erinomaisin Malli. Kautta uskon siunauksen tulee hänestä maan luotettava käskynhaltija, arvoinen kantamaan luottamusta.

Oi välinpitämätön ihminen, joka on luotu Erinomaiseen Malliin, joka tahtonsa väärinkäytön kautta alenee alhaistakin

alhaisemmaksi! Kuuntele minua! Nuoruuden päihtymyksen aiheuttamassa piittaamattomuudessa luulin, kuten sinäkin, että maailma on hieno ja kaunis. Sitten sinä hetkenä kun heräsin aamulla vanhana, huomasin, kuinka rumat olivat maailman kasvot, jotka eivät olleet kääntyneet kohti Tuonpuoleista, jotka olin aiemmin kuvitellut kauniiksi. Nähdäksesi tämän ja kuinka kauniit olivat sen todelliset kasvot, jotka katsovat Tuonpuoleiseen, voit verrata kahteen 'Kylttiin' Seitsemännentoista Sanan Toisessa Sijassa ja nähdä itse.

Ensimmäinen Kyltti kuvaa välinpitämättömien kansojen mailman todellisuutta, jotka kauan sitten, kuten harhaanjohdetut kansat, näin läpi piittaamattomuuden verhojen, mutta ilman päihtymystä.

Toinen Kyltti kertoo opastettujen kansojen maailman todellisuudesta. Jätin sen sellaiseen muotoon kuin se oli kauan sitten kirjoitettu. Se muistuttaa runoutta, mutta ei todellisuudessa ole sitä...

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي * وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي *
وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي * يَفْقَهُوا قَوْلِي

"Ylistys Sinulle! Emmehän me tiedä muuta kuin sen, mitä Sinä olet meille opettanut. Sinä olet Tietävä, Viisas." (Koraani 2:32)

*"Herrani, huojenna minun mieltäni * ja tee tehtäväni helpoksi. * Avaa kieleni solmu, * niin että he ymmärtäisivät puheeni."* (Koraani 20:25-28)

Kahdeskymmenes Kirje

بِاسْمِهِ سُبْحَانَهُ * وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ
بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Hänen nimessään, olkoon Hän ylistetty!

"Eikä ole mitään, mikä ei julistaisi Hänen kunniaansa." (Koraani 17:44)

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, Hän on yksi, Hänellä ei ole vertaista, Hänen on herruus, ja Hänen on ylistys, Hän antaa elämän, ja Hän antaa kuoleman, ainoa elävä, joka ei milloinkaan kuole, Hänen kädessään on hyvyys, Hän on totisesti Kaikkivaltias, ja Hänen luokseen kaikki palaa.

Tämä Jumalallista ykseyttä ilmaiseva lause, joka lausutaan aamu- ja iltarukouksien jälkeen, sisältää lukuisia ansioita ja luotettavan hadithin mukaan kantaa Tärkeimmän Nimen arvoa. Se koostuu yhdestätoista lauseesta, joista jokainen välittää hyviä uutisia ja kertoo Jumaluuden monoteismin asemasta Tärkeimpien nimien näkökulmasta, monoteismin täydellisyydestä ja Jumaluuden ykseydestä. Viitaten näiden valtavien ylevien totuuksien kattaviin selityksiin muissa Risale-i Nurin osissa, täytetään lupauksen kirjoitamme niistä nyt lyhyen, hakemiston kaltaisen tiivistelmän kahdessa "Sijassa" ja "Johdannossa".

JOHDANTO

Ole varma siitä, että luomisen korkein tavoite ja tärkein tulos on usko Jumalaan. Ihmiskunnan kaikkein korkein arvo ja aste on Jumalan tuntemus ja usko Jumalaan. Dzinnien ja ihmisten säteilevin onni ja suloisin palkkio piilee rakkaudessa Jumalaan ja Jumalan tuntemuksessa. Ja ihmishengen ja -sydämen puhtain ilo ja nautinto sisältyy Jumalan rakkaudessa piilevään hengen hurmioon. Kyllä, kaikki todellinen onni, puhdas ilo, suloiset palkkiot ja selkeä onni piilevät Jumalan tuntemuksessa ja rakkaudessa Jumalaan – ne eivät voi olla olemassa ilman toisiaan.

Ihminen, joka tuntee ja rakastaa Kaikkivaltiaasta Jumalaa voi saada loputtomasti palkkioita, onnea, valoa ja mysteereitä. Kun taas se, joka ei todella tunne ja rakasta Häntä on henkisesti ja aineellisesti onneton loputtomien kärsimysten, tuskien ja pelkojen johdosta. Vaikka tällainen kyvytön ja onneton ihminen omistaisi koko maailman, ei se olisi hänelle minkään arvoinen, sillä näyttäisi, että hän eläisi

hedelmätöntä elämää keskellä kulkurimaista ihmiskuntaa kurjassa maailmassa ilman omistajaa tai suojelijaa. Jokainen voi ymmärtää kuinka lohduton ja hämmentynyt on ihminen keskellä päämäärätöntä ihmiskuntaa tässä häkellyttävässä ohikiitävässä maailmassa, ellei hän tunne Omistajaansa, ellei hän löydä Isäntäänsä. Mutta jos hän löytää ja tunnistaa Hänet, etsii hän turvaa Hänen armostaan ja luottaa Hänen mahtiinsa. Yksinäinen maailma muuttuu virkistuksen ja nautinnon paikaksi, siitä tulee kauppapaikka Tuonpuoleiseen.

ENSIMMÄINEN SIJA

Jokainen yhdestätoista edellä mainitun kappaleen lauseista vahvistaa Jumalallisen ykseyden ja sisältää hyviä uutisia. Ja hyvissä uutisissa piilee parannus, sillä jokaisesta noista parannuksista löytyy henkinen nautinto.

ENSIMMÄINEN LAUSE

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ *Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala*

Tämä lause välittää seuraavia hyviä uutisia ihmishengelle, joka kärsii lukemattomista tarpeista ja on lukuisten vihollisten hyökkäysten kohteena. Toisaalta henki löytää turvapaikan, avun lähteen, jonka kautta sille avataan ovi armon aarreaittaan, joka takaa kaikki sen tarpeet. Kun taas toisaalta se löytää tukea ja voiman lähteen, sillä lause tekee tunnetuksi sen Luojan ja Todellisen Palvonnan Kohteen, jolla on ehdoton valta turvata se pahuudelta ja kaikilta vihollisiltaan – se näyttää sielun valtiaan ja sen, kuka sen omistaa.

Tähdentämällä tätä lause säästää sydämen äärimmäiseltä lohduttomuudelta ja hengen särkevältä surulta, se takaa iankaikkisen ilon ja ikuisen onnen.

TOINEN LAUSE

وَحْدَهُ Hän on yksi

Tämä lause ilmoittaa seuraavan hyvän uutisen, joka on sekä parantava että onnellisuuden lähde.

Ihmisen henki ja sydän, jotka ovat yhteydessä useimpiin olentoihin maailman-kaikkeudessa ja lähes kurjuuden ja sekasorron ylikuormittamia johtuen tästä yhteydestä, löytävät lauseesta ”وَحْدَهُ” ”Hän on yksi” turvapaikan ja suojelijan, joka vapauttaa ne kaikesta sekasorrosta ja hämmennyksestä.

Eli, ikään kuin ”وَحْدَهُ” ”Hän on yksi” sanoo ihmiselle: Jumala on yksi. Älä kuluta itseäsi loppuun vetoamalla muihin asioihin, älä halvenna itseäsi ja tunne olevasi niille velkaa, älä imartele ja hännystele niitä, ja nöyryytä itseäsi, älä seuraa niitä ja tee asioista

vaikeampia itsellesi, älä pelkää ja vapise niiden edessä, sillä maailmankaikkeuden hallitsija on yksi, Hänellä on avain kaikkeen, kaikkien asioiden ohjakset ovat Hänen kädessään. Kaikki ratkeaa Hänen käskystään. Jos löydät Hänet tulet pelastumaan loputtomalta velkaantumiselta, lukemattomilta peloilta.

KOLMAS LAUSE

لَا شَرِيكَ لَهُ Hänellä ei ole vertaista

Jumalalla ei ole kumppania Jumaluudessaan ja suvereniteetissaan. Hän on Yksi, eikä voi olla monta, joten Hänellä ei ole kumppania Jumaluudessa, teoissa eikä luomisessa. Toisinaan hallitsijalla ei ole kumppania kuninkuudessa, mutta hänen virkamiehensä toimivat kuten kumppanit suorittaessaan hänen tehtäviään, estäen kaikkia pääsemästä kuninkaan lähelle sanoen: "Ano meiltä!"

Kuitenkaan Kaikkivaltiaalla Jumalalla, Luomattomalla ja Ikuisella Yksinvaltiaalla, ei ole kumppania Hallitsijan vallassaan, aivan kuten Hänellä ei ole tarvetta kumppaneille ja apureille toteuttaessaan Jumaluuttaan.

Ellei olisi Hänen komentoaan ja tahtoaan, Hänen voimaansa ja valtaansa, ei yksikään asia voisi puuttua toiseen. Jokainen voi turvautua suoraan Häneen. Koska Hänellä ei ole kumppania tai apureita, kellekään turvaa etsivälle ei voi sanoa: "Seis! On kiellettyä astua Hänen luokseen."

Tämä lause siis toimittaa seuraavan iloisen ilmoituksen ihmishengelle: ihmishenki, joka on saavuttanut uskon voi esteettä, ilman vastusta tai häiriötä, missä tahansa tilassa, mitä toivookin, milloin tahansa ja missä tahansa, astua Korkeimman ja Armollisimman, Kykenevän Täydellisyyden luokse, joka on armon aarrekammioiden ja autuuden aareaittojen Iankaikkinen Ikuinen Omistaja, ja esittää tarpeensa. Löytäessään Hänen armonsa ja luottaessaan Hänen valtaansa, löytää se täydellisen helpotuksen ja onnen.

NELJÄS LAUSE

لَهُ الْمُلْكُ *Hänen on herruus*

Eli, omistusoikeus on kokonaan Hänen. Mitä tulee sinuun, olet Hänen omaisuuttaan – Hän omistaa sinut, ja työskentelet Hänen

omaisuudellaan. Tämä lause ilmoittaa seuraavat iloiset ja parantavat uutiset:

Oi ihminen! Älä oletta, että omistat itsesi, sillä sinulla ei ole määräysvaltaa sinua koskeviin asioihin – sellainen kuorma olisi raskas. Et voi myöskään suojella itseäsi, välttää katastrofeja tai tehdä asioita, jotka sinun täytyy. Älä kärsi tuskaa ja piinaa ilman syytä, omistusoikeus on toisen. Omistaja on sekä Mahtavin, että Armollisin – luota Hänen valtaansa, äläkä herjaa Hänen armoaan! Jätä suru taaksesi, riemuitse! Heitä menemään ongelmasi ja löydä tyyneys!

Se sanoo myös: rakastat ja olet kytkettynä maailmankaikkeuteen – joka on Mahtavimman ja Armollisimman omaisuutta – vaikka sen kurjuus surettaa sinua, et voi korjata asiaa. Joten luovuta omaisuus sen Omistajalle, jätä se Hänelle. Vedä puoleesi Hänen mielihyvänsä, eikä Hänen ankaruuttaan. Hän on sekä Viisain että Armollisin. Hän voi käyttää ja hallinnoida omaisuuttaan kuten haluaa. Aina kun pelästyit, sano kuten Ibrahim Hakkı: ”Katsotaan mitä Mestari tekee, mitä Hän tekeekin, on parhaaksi”. Ymmärrä tämä perusteellisesti, äläkä puutu asioihin.

VIIDES LAUSE

لَهُ الْحَمْدُ *Ja Hänen on ylistys*

Ylistys, kiitos ja suosionosoitukset ovat sopivia ja asianmukaisia Hänelle. Eli, palkkiot ovat Hänen – ne tulevat Hänen aarraitastaan. Ja mitä tulee aarraittaan, se on päättymätön. Tämä lause siis tarjoaa seuraavat hyvät uutiset:

Oi ihminen! Älä kärsi ja sure kun palkkiot loppuvat, sillä armon aarraitta on ehtymätön. Älä jää viipyilemään ohikiitävään nautintoon ja huuda tuskasta, sillä palkkion hedelmä on rajattoman armon hedelmä. Kun hedelmät loppuvat, korvataan ne uusilla, sillä palkkion puu on ikuinen. Jos kiitollisena ajattelet palkkion nautinnossa olevan sata kertaa nautinnollisemman armollisen suosionosoituksen, pystyt kasvattamaan nautinnon satakertaiseksi.

Elokuun monarkki antaa sinulle omenan, joka pitää sisällään suuremman nautinnon kuin sata, jopa tuhat omenaa, sillä hän on lahjoittanut sen sinulle ja saanut sinut kokemaan kuninkaallisen suopeuden

nautinnon. Samoin kautta lauseen لَهُ الْحَمْدُ
"ja Hänen on ylistys" avautuu sinulle ovi
hengelliseen nautontoon, joka on tuhat
kertaa makeampi kuin itse palkkio. Tämä
lause tarkoittaa, että pitäisi ylistää ja kiittää –
toisin sanoen oivaltaa palkkion saaminen.
Tämä puolestaan tarkoittaa Palkkioiden
Antajan tunnistamista, joka on siis palkkion
saamisen tunnustamista ja lopuksi Hänen
armollisuutensa ja palkkioiden antamisensa
pohtimista.

KUUDES LAUSE

يُحْيِي Hän antaa elämän

Eli, Hän on elämän antaja. Ja se on Hän,
joka aikaansaa elämän jatkumisen elatuksen
avulla. Hän myös toimittaa elämälle
välttämättömiä asioita. Ja Häneen liittyvät
elämän ylevät tavoitteet ja Häneen katsovat
sen tärkeät tulokset, ja Hänen on sen
hedelmistä yhdeksänkymmentäyhdeksän
sadasta. Niinpä tämä lause kutsuu tällä
tavoin hetkellistä, kykenemätöntä ihmistä, ja
tekee tämän riemullisen ilmoituksen:

Oi ihminen! Älä vaivaa itseäsi ottamalla harteillesi elämän raskasta taakkaa. Älä ajattele elämän katoavaisuutta ja ala murehtia. Äläkä näe ainoastaan sen maallisia ja merkityksettömiä hedelmiä ja pahoittele, että tulit tähän maailmaan. Sillä olemuksesi laivan elämän kone kuuluu Iäti Elävälle ja Kaikkea Ylläpitävälle, ja Hän on vastuussa sen kaikista kuluista ja vaatimuksista. Elämälläsi on myös monia tavoitteita ja tuloksia, ja ne kaikki liittyvät Häneen.

Sinä olet vain laivan perämies, joten suorita hyvin velvollisuutesi ja ota sen mukana tuleva palkkio ja nautinto. Ajattele kuinka arvokas on elämän laiva, ja kuinka arvokas on siitä koituva hyöty – ajattele kuinka Antelias ja Armollinen on laivan omistaja. Joten iloitse, ole kiitollinen ja tiedä, että kun suoritat velvollisuutesi rehellisesti, kaikki aluksen tuottamat tulokset siirretään tiettyssä suhteessa tekojesi rekisteriin, että ne turvaavat sinulle iankaikkisen elämän, antavat sinulle ikuisen elämän.

SEITSEMÄS LAUSE

وَيُمِيتُ *Ja Hän antaa kuoleman*

Hän on se, joka aiheuttaa kuoleman. Hän vapauttaa sinut elämän velvollisuuksista, muuttaa sinun asuinsijasi tästä väliaikaisesta maailmasta ja vapauttaa sinut työpalvelusta. Eli Hän vie sinut hetkellisestä elämästä iankaikkiseen elämään. Tämä lause siis huutaa seuraavaa hetkellisille dzinneille ja ihmisille:

Tässä on hyviä uutisia sinulle! Kuolema ei ole tuhoa, tyhjyyttä tai hävitystä, se ei ole lakkaamista tai sukupuuttoon kuolemista, se ei ole ikuista eroa, olemattomuutta tai satunnainen tapahtuma tai tuhoutuminen. Pikemminkin se on palveluksesta vapauttamista, jonka Alkuunpanija on Viisain ja Myötätuntoisin, se on muutos asuinpaikassa. Se on lähettämistä ikuiseen autuuteen, todelliseen kotiisi. Se on ovi Keskimmäiseen Valtakuntaan, jossa tulet tapaamaan yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia ystävästäsi.

KAHDEKSAS LAUSE

وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ainoa elävä, joka ei
milloinkaan kuole

Eli, voittamattoman kauneuden, täydellisyyden ja anteliaisuuden Hallitsijan ominaisuudet ovat äärettömän ylivoimaisia verrattuna maailmankaikkeuden luoduissa näkyvään kauneuteen, täydellisyyteen ja anteliaisuuteen, jotka herättävät rakkautta. Iankaikkisella Palvonnan Kohteella ja Ikuisella Rakastetulla – jonka kauneuden yksi ilmentymä riittää korvaamaan kaikki muut rakkaat – elämä, joka kestää läpi tämän elämän ja läpi ikuisuuden, elämä vailla jälkeäkään lakkaamisesta tai hetkellisyydestä, ja vapautettu kaikista heikkouksista, vioista tai puutteista. Niinpä tämä lause julistaa dzinneille ja ihmisille, kaikille tietoisille olennoille, ja rakastaville ihmisille:

Tässä on sinulle hyviä uutisia! On olemassa Ikuinen Rakastettu, joka parantaa ja sitoo haavasi, jotka ovat syntyneet lukemattomista eroamisista rakkaistasi. Koska Hän on olemassa ja kuulematon, älä

ole huolissasi, mitä tapahtuukaan. Lisäksi heissä näkyvä kauneus, anteliaisuus, hyve ja täydellisyys – rakkautesi syyt – kulkevat läpi lukuisien verhojen, Ikuisesti Rakastetun alati kestäväen kauneuden ilmentymän kalpeimman varjon varjojen läpi. Älä sure niiden katoamista, sillä he ovat eräänlaisia peilejä. Peilien vaihtaminen uudistaa ja kaunistaa Kauniin säteilyn ilmentymää. Koska Hän on olemassa, kaikki on olemassa.

YHDEKSÄS LAUSE

يَدِهِ الْخَيْرُ *Hänen kädessään on hyvyys*

Jokainen suorittamasi hyvä teko siirretään Hänen rekisteriinsä. Jokainen oikeudenmukainen teko, jonka teet, tallentuu Hänelle. Niinpä tämä lause huutaa dzinneille ja ihmiskunnalle seuraavat hyvät uutiset:

Oi kurjat! Kun matkaat hautaan, älä huuda epätoivoissasi: "Voi! Kaikki omistamamme on tuhoutunut, kaikki ponnistelumme ovat turhia, olemme jättäneet taaksemme kauniin, laajan maan ja astuneet kapeaan hautaan", sillä kaikki omaisuutesi on säilynyt, kaikki tekosi kirjoitettu muistiin, jokainen palveluksesi on tallennettu. Ylistetty, jonka

käsissä on kaikki hyvä ja joka pystyy kääntämään kaiken hyvän hedelmälliseksi, palkitsee palveluksesi. Vetäen sinua luokseen pitää Hän sinut vain tilapäisesti maan alla. Myöhemmin Hän tuo sinut läheisyyteensä. Mikä onni niille teistä, jotka ovat suorittaneet palveluksensa ja velvollisuutensa – työnne on valmis, lähdette helpotukseen ja armoon! Palvelus ja uurastus ovat ohitse, tulette saamaan palkkanne!

Ylistetty Kaikkivaltias säilyttää siemeniä ja jyviä, jotka ovat viime kevään tekojen rekisterin sivuja ja sen palveluksien talletuslaatikoita, ja julkaisee ne seuraavana keväänä sädehtivään tapaan, todellakin, sata kertaa runsaampina kuin alkuperäiset. Hän säilyttää samoin sinun elämäsi saavutukset ja palkitsee palveluksesi todella runsaaseen tyyliin.

KYMMENES LAUSE

وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ Hän on totisesti
Kaikkivaltias

Hän on Yksi, Hän on Ainutlaatuinen, Hänellä on valta yli kaiken. Mikään ei ole Hänelle vaikeaa. Kevään luominen on

Hänelle yhtä helppoa kuin kukan luominen, ja Hän luo Paratiisin yhtä helposti kuin keväänkin. Lukemattomat asiat, joita Hän lakkaamatta päivittäin luo, joka vuosi, joka vuosisata, todistavat lukemattomin kielin Hänen rajatonta valtaansa. Niinpä tämäkin lause tarjoaa hyviä uutisia:

Oi ihminen! Tekemäsi palvelukset ja suorittamasi palvonta eivät ole turhaa. Palkinnon valtakunta ja autuuden asuinsijat on valmisteltu sinulle. Päättymätön Paratiisi odottaa sinua tämän ohikiitävän maailmasi sijaan. Usko ja luota Ylistetyn Luojan lupaukseen, Luojan, jonka tunnet ja jota palvot, sillä Hänelle on mahdotonta rikkoa lupaustaan. Hänen mahdissaan ei ole mitään vajaavaisuuksia, kyvyttömyys ei pysty estämään Hänen tekemisiään. Aivan kuten Hän luo pienen puutarhasi, samoin Hän kykenee luomaan sinulle Paratiisin, ja Hän on luonut ja luvannut sen sinulle. Ja koska Hän on luvannut, Hän tietenkin ottaa sinut sinne.

Havaitsemme joka vuosi maan päällä, että Hän kokoaa yhteen ja hajaannuttaa täydellisessä järjestyksessä ja tasapainossa, täydellisessä ajoituksessa ja helposti, yli kolmesataatuhatta eläinten ja kasvien lajia

ja ryhmää. Varmasti sellainen Ylistetty Kaikkivaltias pystyy suoriutumaan lupauksistaan.

Koska on siis ehdottoman Kaikkivaltias, luo Hän vuosittain tuhansissa muodoissa näytteitä ylösnousemuksesta ja Paratiisista ja koska lupaa kaikissa ilmoitetuissa pyhissä kirjoissaan ikuista autuutta, antaa Hän ilosanoman Paratiisista; ja koska kaikki Hänen toimintansa ja tekonsa suoritetaan totuudella, todenperäisesti ja vakavuudella; ja koska kaikkien taideteoksiensa todistuksen kautta kaikki täydellisyydet osoittavat ja todistavat Hänen ääretöntä täydellisyyttään, eikä Hänestä ehdottoman varmasti löydy mitään puutteita tai virheitä; ja koska lupauksen rikkominen, valehtelu, epärehellisyys ja petos ovat rumimmat ominaisuudet sen lisäksi, että ovat myös puutteita ja virheitä; sitten ehdottomasti ja varmasti Ylistetty Kaikkivaltias, Viisain Täydellisyys, Kaunis ja Kaikkein Armollisin toteuttaa lupauksensa; Hän avaa portin iankaikkiseen autuuteen; Hän päästää teidät sisään – oi uskovat ihmiset – Paratiisiin, joka oli teidän esi-isänne Aatamin alkuperäinen koti.

YHDESTOISTA LAUSE

وَالَيْهِ الْمَصِيرُ *Ja Hänen luokseen kaikki palaa*

Ihmiset on lähetetty tähän maailmaan, koettelemusten ja tutkintojen valtakuntaan, kera tärkeiden velvollisuuksien, kaupan-käynnin ja virkamiehinä toimimisen. Kun he ovat loppuunkäsittelleet toimensa, suorittaneet velvollisuutensa ja viimeistelleet palveluksensa, palaavat he ja tapaavat vielä kerran heidän Anteliaan Herransa ja Ylistetyn Luojansa, joka alun perin lähetti heidät matkaan. Jättäessään tämän tilapäisen valtakunnan heitä kunnioitetaan ja kohotetaan loistokkaan läheisyyteen pysyvässä valtakunnassa. Eli vapauduttuaan syiden pyörteistä ja hämäristä välittäjistä tapaavat he Armollisen Elättäjänsä ilman verhoa Hänen Iankaikkisen Majesteettinsa paikassa. Jokainen löytää Luojansa, Todellisen Palvonnan Kohteensa, Elättäjänsä, Herransa ja Omistajansa, ja tulee tuntemaan Hänet suoraan. Niinpä tämä lause julistaa seuraavan iloisen uutisen, joka on suurempi kuin kaikki muut:

Oi ihminen! Tiedätkö minne olet menossa ja minne sinua ajetaan? Kuten on todettu Kolmannesikymmenestoisen Sanan lopussa, tuhat vuotta onnellista elämää tässä maailmassa ei voi verrata yhden tunnin elämään paratiisissa. Eikä tuhatta vuotta elämää Paratiisissa voi verrata yhden tunnin ilmestykseen Korkeimman ja Armollisimman Jumalan silkkaa ihanuutta. Olet menossa Hänen armonsa valtakuntaan ja Hänen läheisyyteensä.

Tämän maailman kaikkien olentojen ja maallisten rakkaittesi ihanuus ja kauneus, joiden lamauttava ja riivaava olet ja joita niin halajat, ovat vain eräänlainen varjo Hänen kauneutensa ilmentymästä ja Hänen nimiensä ihanuudesta. Paratiisi kaikkine hienovaraisine ihmeineen on ilmentymä Hänen armostaan. Kaikki kaipuu, rakkaus, viehätys ja kiehtovuus ovat vain välähdys Iankaikkisesti Palvotun ja Ikuisen Rakastetun rakkaudesta. Olet menossa Hänen läsnäolonsa piiriin. Olet kutsuttu Paratiisiin, joka on ikuinen juhlapaikka. Koska näin on, sinun tulisi astua hautaan hymyillen odotuksesta, ei itkien.

Lause ilmoittaa myös nämä hyvät uutiset: Oi ihminen! Älä ole huolestunut kuvitellessasi

kuolevasi sukupuuttoon ja meneväsi olemattomuuteen, tyhjyyteen, pimeyteen, unohdukseen, hajoavasi ja liukenevasi, ja että hukut monimuotoisuuteen. Et ole kuolemassa sukupuuttoon vaan siirtymässä pysyvään tilaan. Sinua ei pakoteta olemattomuuteen vaan ikuiseen olemassaoloon. Et ole astumassa pimeyteen vaan valoon. Ja olet palaamassa todelliselle omistajallesi, Luomattoman Hallitsijan istuimelle. Et tule hukkumaan monimuotoisuuteen, vaan tulet lepäämään yhtenäisyyden valtakunnassa. Et ole matkalla eroamiseen, vaan yhdistymiseen.

SISÄLLYS

KAHDESKYMMENESKOLMAS SANA

Sisältää kaksi Lukua

Ensimmäinen Luku 9

Selitämme viiden Kohdan avulla uskon tuhansista hyveistä viisi.

Toinen Luku 32

Sisältää viisi Huomautusta koskien ihmisen onnea ja kurjuutta.

KAHDESKYMMENES KIRJE 66

Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, Hän on yksi, Hänellä ei ole vertaista, Hänen on herruus, ja Hänen on ylistys, Hän antaa elämän, ja Hän antaa kuoleman, ainoa elävä, joka ei milloinkaan kuole, Hänen kädessään on hyvyys, Hän on totisesti Kaikkivaltias, ja Hänen luokseen kaikki palaa.

